

Źródłoznawstwo i krytyka źródeł - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Źródłoznawstwo i krytyka źródeł
Kod przedmiotu	08.3-WH-HD-ŻiK- 19
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Historia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poznanie głównych kategorii źródeł oraz zdobycie umiejętności związanych z analizą źródłoznawczą.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

Źródłoznawstwo- zakres i charakter pojęcia. Klasyfikacja źródeł historycznych i charakterystyka szczegółowa. Źródła historyczne niepisane. Źródła historyczne pisane (historiograficzne, dokumentowe, aktowe, epistolarne, biograficzne, pamiętniki, źródła statystyczne, prasa). Metody badań źródłoznawczych.

Edycja źródeł historycznych (uwagi ogólne). Praca na źródłach mająca na celu wskazanie ich autorstwa, okoliczności powstania, proveniencji.

Metody kształcenia

Praca ze źródłem historycznym, prezentacje multimedialne, rozmowa nauczająca, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student jest gotów do podejmowania i inicjowania prostych działań badawczych	<ul style="list-style-type: none">KH2_K07	<ul style="list-style-type: none">przygotowanie referatu	<ul style="list-style-type: none">Ćwiczenia
potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem źródeł historycznych i poddawać je krytyce; potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem literatury naukowej i poddawać ją krytyce; potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem słowników, leksykonów i encyklopedii i poddawać je krytyce; rozumie różnice konwencjonalne i merytoryczne pomiędzy różnymi źródłami wiedzy;	<ul style="list-style-type: none">KH2_U01KH2_U02KH2_U03KH2_U05	<ul style="list-style-type: none">aktywność w trakcie zajęćobserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	<ul style="list-style-type: none">Ćwiczenia
zna i rozumie zasady wewnętrznej i zewnętrznej krytyki źródeł; zna i rozumie różne definicje i klasyfikacje źródeł historycznych	<ul style="list-style-type: none">KH2_W08KH2_W09	<ul style="list-style-type: none">zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	<ul style="list-style-type: none">Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest umiejętność dokonania krytycznej analizy wskazanego źródła i zaprezentowania wybranego zagadnienia z zakresu tematycznego zajęć w formie multimedialnej. Aktywność na zajęciach.

Literatura podstawowa

1. K. Bobowski, K. Burski, B. Turoń, Encyklopedia nauk pomocniczych historii nowożytnej i najnowszej, Wrocław 1976 (rozdział źródłoznawstwo).
2. J. Dąbrowski, Dawne dziejopisarstwo polskie do 1480 r., Wrocław 1964.
3. Dyplomatyka staropolska, pod red. T. Jurka, Warszawa 2015.
6. G. Labuda, Próba nowej systematyki i nowej interpretacji źródeł historycznych, Studia Źródłoznawcze, t. 1, 1957.
7. G. Labuda, Rozwój metod dziejopisarskich od starożytności do współczesności, cz. 1, do schyłku XIX w., Poznań 2003.
8. W. Korta, Średniowieczna annalistyka śląska, Wrocław 1966.
9. B. Kürbis, Dziejopisarstwo wielkopolskie XIII i XIV w., Warszawa 1959.
10. I. Sułkowska-Kurasiowa, Księgi wpisów Metryki Koronnej (1447-1794) (w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie, Archeion, t. 44, 1966.
11. J. Szymański, Nauki pomocnicze historii, wydanie dowolne (rozdział: Źródłoznawstwo)
12. J. Tandecki, K. Kopiński, Edytorstwo źródeł historycznych, Warszawa 2014.
13. Z. Wojtkowiak, Nauki pomocnicze historii: źródłoznawstwo: źródła narracyjne, Poznań 2001.

Literatura uzupełniająca

1. M. Bielińska, Kancelarie i dokumenty wielkopolskie XIII wieku, Wrocław 1967.
2. S. Borowski, Kryteria oceny źródeł statystycznych, Studia źródłoznawcze, t. 10, 1965.
3. W. Czaplński, Pamiętnik jako źródło dla historyka nowożytnego, Pamiętnikarstwo polskie, nr 2, 1972.
4. P. Dymmel, Tradycja rękopiśmienna Roczników Jana Długosza, Warszawa 1992.
5. P. Dymmel, Bibliografia edytorstwa źródeł historycznych w Polsce, Lublin 2001.
6. W. Drelicharz, Annalistyka małopolska XIII-XIV w. Kierunki rozwoju wielkich roczników kompilowanych, Kraków 2003.
7. Z. Guldon, Uwagi w sprawie przydatności badawczej rejestrów poborowych z XVI w., Zapiski Historyczne, t. 31, 1966.
8. T. Jasiński, O pochodzeniu Galla Anonima, Kraków 2008.
9. S. Kętrzyński, Zarys nauki o dokumencie polskim wieków średnich, wyd. 2, Poznań 2008.
10. W. Korta, Średniowieczna annalistyka śląska, Wrocław 1966
11. G. Labuda, Główne linie rozwoju rocznikarstwa polskiego w wiekach średnich, Kwartalnik Historyczny, t. 78, 1971.
12. M. Plezia, Nowe studia nad Gallem Anonimem, w : *Mente et litteris*, Poznań 1984.
13. Polska kancelaria królewska czasów nowożytnych: między władzą a społeczeństwem, red. W. Chorążyczewski, W. Krawczuk, Toruń 2003.
14. Prasa dawna i współczesna, red. B. Kosmanowa, Poznań 2000..
15. Z. Wilk-Woś, Późnośredniowieczna kancelaria arcybiskupów gnieźnieńskich (1437-1493), Łódź 2013.

Uwagi

Z

Zmodyfikowane przez dr hab. Joanna Karczewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 22-04-2021 17:23)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ